

549.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 30 września 1933 r.

**w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych
o doręczaniu pism sądowych przez organa gminne
w postępowaniu cywilnym i karnem.**

Na podstawie art. 863 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934), art. XIII przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 83, poz. 652) oraz art. 675 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) zarządza się co następuje:

§ 1. Pisma sądowe w postępowaniu cywilnym i karnem, przeznaczone dla stron, ich pełnomocników, świadków, biegłych i tłumaczy a wysyłane do miejscowości, nieobjętych żadnym okręgiem doręczeń urzędów pocztowych lub okręgiem doręczeń listonoszów wiejskich, będą doręczane przez organa gminy lub obszaru dworskiego, o ile doręczenie nie nastąpi przez woźnych sądowych lub w inny sposób, przewidziany w obowiązujących przepisach.

Pisma powyższe, zaopatrzone adresem osoby wzywanej, będą wysyłane pocztą do najbliższego dla gminy lub obszaru dworskiego urzędu pocztowego, z którego właściwy zarząd gminny lub obszar dworski obowiązany jest odebrać przesyłkę w sposób, przewidziany ogólnie obowiązującymi przepisami, i doręczyć ją adresatowi z zachowaniem przepisów §§ 3, 8 — 13 i 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 548).

§ 2. Przy nadawaniu pism sądowych, podlegających doręczeniu przez organa gminne lub obszaru dworskiego, stosuje się przepisy §§ 2 i 4 — 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r.

§ 3. Po dokonaniu doręczenia organ doręczający gminy lub obszaru dworskiego oddaje zwrotne poświadczenie odbioru wójtowi gminy lub przełożonemu obszarowi dworskiemu, który oddaje je urzędowi pocztowemu celem przesłania sądowi wysyłającemu.

§ 4. Pisma prokuratur w sprawach karnych oraz pisma komorników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym uważane są narówni z pismami sądowymi.

§ 5. W przypadkach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepis ustępu pierwszego § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r.

Reklamacje z powodu nienadania na czas zwrotnych poświadczeń odbioru lub z powodu wadliwych pokwitowań albo innych nieprawidłowości przy doręczaniu należy kierować do wójtów, gmin

lub przełożonych obszarów dworskich, którzy dokonali doręczenia.

Do reklamacji tych należy używać druków według wzoru Nr. 4, stanowiącego załącznik do § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r., z zastąpieniem wyrazów: „urząd pocztowy” wyrazami: „zarząd gminny” lub „przełożony obszar dworski”.

§ 6. Wynagrodzenie gmin za doręczanie pism sądowych określają przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 270).

Komornicy uiszczają gminom (obszarom dworskim) wynagrodzenie za doręczanie pism zasadniczo w gotówce albo w znaczkach pocztowych równocześnie z wysłaniem pisma.

Komornicy, pozostający w częstej łączności z gminą (obszarem dworskim) w zakresie doręczania pism w postępowaniu egzekucyjnym mogą za zgodą kierownika właściwego sądu grodzkiego wypłacać gminie (obszarowi dworskiemu) wynagrodzenie za doręczenia ryczałtem w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez kierownika sądu w porozumieniu z gminą (obszarem dworskim).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

550.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 września 1933 r.

w sprawie wypowiedzenia konwencji handlowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 r.

I. Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z art. 28 konwencji handlowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 r., Rząd Polski wypowiedział w dniu 10 lipca 1933 r.:

1) wymienioną powyżej konwencję wraz z załącznikiem do art. II konwencji, załącznikami A, B, C, D, E, F, i protokołem końcowym (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 111, poz. 644).

2) I. Protokół dodatkowy do powyższej konwencji, podpisany w Pradze dnia 3 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 111, poz. 646),

3) II. Protokół dodatkowy do powyższej konwencji, podpisany w Pradze dnia 21 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 111, poz. 648),

4) III. Protokół dodatkowy do powyższej konwencji, podpisany w Pradze dnia 9 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 55, poz. 444),

5) IV. Protokół dodatkowy do powyższej konwencji, podpisany w Warszawie dnia 26 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 55, poz. 446).